

W., dnia 10 grudnia 2018 r.

Sygn. akt: OSD 79/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)

z dnia 10 grudnia 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. J. D.

Sędziowie: r. pr. M. S.

r. pr. J. G. (sprawozdawca)

Protokolant: r.pr. K. J.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...): radcy prawnego M. K. (1)

po rozpoznaniu w dniu 10.12.2018 r. sprawy radcy prawnego M. K. (2) PESEL: (...) obwinionego o wykonywanie czynności zawodowych w sposób sprzeczny z prawem i z pominięciem należytej staranności polegający na:

1.

prowadzeniu na zlecenie C. K. (1) w okresie od dnia 18.04.2016 r. do dnia 09.06.2017 r. przed Sądem Rejonowym (...) sprawy

o obniżenie alimentów i wprowadzeniu tegoż sądu w dniu 15.05.2017 r. w błąd jakoby mocodawca wypowiedział pełnomocnikowi pełnomocnictwo, co w konsekwencji doprowadziło do wydania w dniu 18.05.2017 r. niekorzystnego dla skarżącego wyroku, o którym to rozstrzygnięciu skarżący nie miał wiedzy będąc w przekonaniu, że nadal jest reprezentowany przez radcę prawnego M. K. (2),

2.

przyjęciu w dniu 14.09.2015 r. (...) pełnomocnictwa od skarżącego do prowadzenia sprawy o zapłatę przeciwko E. W., którego to zlecenia nie zrealizował przez okres od dnia 14.09.2015 r. do dnia 29.12.2017 r., poza sporządzeniem ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 12.07.2016 r. z nieprawidłowym terminem spełnienia świadczenia,

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, za co Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) wniósł o wymierzenie obwinionemu kary dyscyplinarnej upomnienia określonej w art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych

ORZEKA

1.

Uznaje radcę prawnego M. K. (2) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie pierwszym wniosku o ukaranie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) czynu, który kwalifikuje jako

przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz.2115) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierza obwinionemu karę upomnienia.

2.

Uznaje radcę prawnego M. K. (2) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie drugim wniosku o ukaranie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) czynu, który kwalifikuje jako przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz.2115) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierza obwinionemu karę upomnienia.

3.

Na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzone obwinionemu jednostkowe kary upomnienia w punkcie 1 i 2 łączy i jako karę łączną wymierza obwinionemu karę upomnienia.

4.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 1.800 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych) obciąża obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...).

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2018 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego M. K. (2) (PESEL (...)) wpisanego na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) pod numerem wpisu (...) obwinionego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) we wniosku z dnia 5 listopada 2018 r. (sygn. akt RD 56/18) o wykonywanie czynności zawodowych w sposób sprzeczny z prawem i z pominięciem należytej staranności polegający na:

3.

prowadzeniu na zlecenie C. K. (1) w okresie od dnia 18.04.2016 r. do dnia 09.06.2017 r. przed Sądem Rejonowym (...) sprawy

o obniżenie alimentów i wprowadzeniu tegoż sądu w dniu 15.05.2017 r. w błąd jakoby mocodawca wypowiedział pełnomocnikowi pełnomocnictwo, co w konsekwencji doprowadziło do wydania w dniu 18.05.2017 r. niekorzystnego dla skarżącego wyroku, o którym to rozstrzygnięciu skarżący nie miał wiedzy będąc w przekonaniu, że nadal jest reprezentowany przez radcę prawnego M. K. (2),

4.

przyjęciu w dniu 14.09.2015 r. (...) pełnomocnictwa od skarżącego do prowadzenia sprawy o zapłatę przeciwko E. W., którego to zlecenia nie zrealizował przez okres od dnia 14.09.2015 r. do dnia 29.12.2017 r., poza sporządzeniem ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 12.07.2016 r. z nieprawidłowym terminem spełnienia świadczenia,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, za co Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) wniósł o wymierzenie obwinionemu kary dyscyplinarnej upomnienia określonej w art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych

1.

uznał radcę prawnego M. K. (2) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie pierwszym wniosku o ukaranie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) czynu, który kwalifikuje jako przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2115) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył obwinionemu karę upomnienia.

2.

uznał radcę prawnego M. K. (2) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie drugim wniosku o ukaranie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) czynu, który kwalifikuje jako przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył obwinionemu karę upomnienia.

3.

na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzone obwinionemu jednostkowe kary upomnienia w punkcie 1 i 2 połączył i jako karę łączną wymierzył obwinionemu karę upomnienia.

4.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 1.800 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych) obciążył obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony w dniu 6 grudnia 2018 r. złożył do Sądu Dyscyplinarnego wnioski o wydanie orzeczenia skazującego i wymierzenie mu kary dyscyplinarnej upomnienia bez przeprowadzania postępowania dowodowego w toczącej się przeciwko niemu niniejszej sprawie, w której został obwiniony o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, powołując jako podstawę proceduralną wniosku przepisy art. 387 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych.

O terminie rozprawy obwiniony został powiadomiony 20 listopada 2018 r.

Wniosek obwinionego z 6 grudnia 2018 r. został złożony zatem po doręczeniu mu zawiadomienia o rozprawie ale jednocześnie i tym samym w sposób naturalny wpłynął przed przesłuchaniami na rozprawie 10 grudnia 2018 r., gdyż został złożony w ogóle przed wyznaczonym terminem rozprawy. Spełnia wobec tego przesłanki temporalne dopuszczalności takiego wniosku z punktu widzenia art. 387 k.p.k. /vide: Kulesza Cezary w: Dudka Katarzyna (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz do art. 338(a) k.p.k., Lex/.

Obecna na rozprawie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie sprzeciwiła się wnioskowi. Pokrzywdzony prawidłowo zawiadomiony i pouczony o możliwości zgłoszenia takiego wniosku nie stawił się na rozprawie, wobec też czego jego nieustosunkowanie się do wniosku obwinionego nie stanowi przeszkody dla procedowania w sprawie tzw. dobrowolnego poddania się karze..

Wobec powyższego Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 387 § 5 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych przychylił się do wniosku obwinionego, a w konsekwencji uznał za ujawnione dowody na poparcie przedstawionych obwinionemu zarzutów wymienionych we wniosku o ukaranie i zaliczył je do materiału dowodowego bez prowadzenia dalszego w tym zakresie postępowania na rozprawie.

Ze względu na zarzucane obwinionemu we wniosku Zastępcy Rzecznika o ukaranie obwinionego sprawstwo popełnienia dwóch różnych przewinień dyscyplinarnych Sąd Dyscyplinarny ustalił i rozważył je osobno.

Co do zarzutu 1 :

Sąd ustalił:

W dniu 18.04.2016 r. obwiniony radca prawny M. K. (2) został ustanowiony przez skarżącego C. K. (1) jego pełnomocnikiem w sprawie o obniżenie alimentów przeciwko K. K. toczącej się przed Sądem Rejonowym (...) pod sygn. akt RC (...) i pozostawał nim w okresie do dnia 09.06.2017 r., tj. do dnia oświadczenia skarżącego o wypowiedzeniu obwinionemu radcy prawnemu pełnomocnictwa złożonego przez skarżącego do akt sądowych wraz z pismem w dniu 19.06.2017 r. w Biurze Podawczym Sądu.

W trakcie procesu obwiniony radca prawny M. K. (2) bezpodstawnie i bez wiedzy skarżącego poinformował e-mailem Sąd Rejonowy (...), że powód C. K. (1) w dniu 10.02.2017 r. wypowiedział mu pełnomocnictwo w sprawie o obniżenie alimentów e-mailem z dnia 15.05.2017 r. co nie miało miejsca, gdyż poza oświadczeniem o wypowiedzeniu pełnomocnictwa złożonym przez skarżącego jako powoda w sprawie alimentacyjnej z datą 09.06.2017 r. dołączonym do akt sprawy sądowej wraz z pismem złożonym w Biurze Podawczym w dniu 19.06.2017 r. skarżący wcześniej ani w dacie 10.02.2017 r. ani w innej dacie pełnomocnictwa obwinionemu ani drogą mailową ani w inny sposób nie odwoływał.

W dniu 18.05.2017 r. Sąd Rejonowy (...) w sprawie o obniżenie alimentów pod sygn. akt RC (...) wydał niekorzystny dla skarżącego wyrok, o którym to rozstrzygnięciu skarżący nie miał wiedzy będąc w przekonaniu, że nadal jest reprezentowany przez radcę prawnego M. K. (2). O błędnej informacji przekazanej przez obwinionego sądowi rodzinnemu o odwołaniu pełnomocnictwa skarżący dowiedział się po zapoznaniu się z aktami sprawy alimentacyjnej jednak dopiero na skutek osobistego stawiennictwa w rzeczonym sądzie, w którym dowiedział się również, że zapadł niekorzystny wyrok i do tego już bez możliwości wniesienia od niego apelacji. Skutkiem tego wyrok ten wobec upływu terminu do wniesienia środka zaskarżenia uprawomocnił się.

Radca prawny M. K. (2) w zaistniałej sytuacji obiecał wprawdzie złożenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku alimentacyjnego, co jednak nigdy nie nastąpiło.

Dowody:

k. 1 - 27 skarga z dn. 08.03.2018 r. z załącznikami

k. 43 - 45 przesłuchanie skarżącego z dnia 15.05.2018 r.

k. 58 - 116 akta sprawy o obniżenie alimentów przed Sądem Rejonowym (...), sygn. akt III RC (...)

k. 130 - 132 zeznania radcy prawnego M. K. (2) z dnia 19.07.2018 r.

k. 135 - 138 pismo radcy prawnego M. K. (2) z dnia 09.08.2018 r.

Sąd zważył:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie pierwszego ze sformułowanych w nim zarzutów zasługuje na uwzględnienie.

W świetle ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego z wniosku o ukaranie okoliczności popełnienia zarzucanego obwinionemu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i wina obwinionego nie budzą wątpliwości.

Twierdzenie obwinionego, że w wiadomości e-mailowej odebranej „w lutym” otrzymał wypowiedzenie pełnomocnictwa od skarżącego nie zostało w żaden sposób poparte dowodami, chociażby w postaci wydruków z poczty elektronicznej. Obwiniony nie zgłosił zaś z natury rzeczy skorzystania z dobrowolnego poddania się karze wniosku o uzupełnienie postępowania dowodowego w tej mierze ani przed Rzecznikiem ani przed Sądem. Wprawdzie skarżący przed Rzecznikiem twierdził, że wypowiedzenie pełnomocnictwa nastąpiło jednak podczas rozmowy i spotkania w Kancelarii, gdzie C. K. (1) miał wypowiedzieć owe pełnomocnictwo razem z wypowiedzeniem pełnomocnictwa w drugiej z objętych niniejszym postępowaniem spraw, „wekslowej”, jednakże, jak trafnie zauważa Zastępca Rzecznika, zarówno z treści przesłuchania radcy prawnego M. K. (2)(k.130-131), jak i treści jego pisemnych wyjaśnień (k.135-138) nie wynika kiedy nastąpiło rzekome e-mailowe wypowiedzenie umowy, jak również nie jest wiadomym kiedy i w jakim miejscu miało dojść do spotkania, podczas którego C. K. (1) miał wypowiedzieć udzielone pełnomocnictwa. Takiej okoliczności nie potwierdził też skarżący.

W tej sytuacji (...) nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w kwestii wcześniejszego, w lutym, odwołania mu przez C. K. (1) pełnomocnictwa, jako twierdzeniom w tej mierze enigmatycznym i nieprzekonywującym, zmienianym niewiarygodnie w trakcie postępowania przygotowawczego co do sposobu uzyskania od klienta C. K. (2) takiego odwołania, to jest najpierw jakoby mailowo a później jednak ustnie.

Warte zaznaczenia jest również, że obwiniony nie w lutym, a dopiero 15 maja 2017 r., trzy dni przed wyrokiem w sprawie, informuje Sąd o rzekomym wypowiedzeniu mu pełnomocnictwa, co samo w sobie budzi poważne zastrzeżenia w zakresie rzetelnego wykonywania przez obwinionego czynności zawodowych.

Zeznania natomiast skarżącego komplementarnie i spójnie zamykają materiał dowodowy w sprawie z tytułu dokumentów, w tym wydruków załączonej do skargi korespondencji mailowej, zaliczonych w poczet dowodów, świadczący o nieuczciwym i niezgodnym z zasadami etyki postępowaniu obwinionego, przez co stanowi ono przewinienie dyscyplinarne, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Rzekome wypowiedzenie pełnomocnictwa zgłoszone sądowi przez obwinionego doprowadziło bowiem w stosunkach z klientem skarżącym C. K. (1) do sytuacji, w której skarżący, reprezentowany do tej pory jako powód w sprawie alimentacyjnej, utracił jakąkolwiek kontrolę nad przebiegiem sprawy ze skutkiem pozbawienia go możliwości zaskarżenia niekorzystnego dla niego wyroku, o którym nie wiedział, pozostając w przekonaniu, że nadal jest reprezentowany przez radcę prawnego M. K. (2).

Ustalenia faktyczne (...) w niniejszej sprawie w oparciu o powołany materiał dowodowy, jednoznacznie wskazujące na bezpodstawne poinformowanie sądu przez obwinionego o wypowiedzeniu mu pełnomocnictwa przez skarżącego a w konsekwencji brak reprezentacji mocodawcy przez radcę prawnego w procesie a także brak w konsekwencji możliwości udziału w czynnościach odwoławczych samego skarżącego wbrew potrzebom procesu, kwalifikują to postępowanie jako postępowanie naruszające art. 64 ustawy o radcach prawnych w zakresie sprzeczności z zasadami etyki i naruszenia obowiązków zawodowych, egzemplifikowane jako nierzetelne i niezgodne z zasadami etyki zawodowej z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a przy tym wykazujące po stronie obwinionego radcy prawnego brak wymaganej rzetelności i należytej staranności uwzględniającej profesjonalny charakter działania radcy prawnego, co spełnia przesłanki odpowiedzialności radcy z art. 6 i 12 ust. 1 (...).

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego o nierzetelności i braku należytej staranności radcy prawnego w rozpatrywanej sprawie, w której nie zostało zaprzeczone dowodowo błędne, tudzież mylne zawiadomienie sądu rodzinnego o wypowiedzeniu pełnomocnictwa przez mandanta, przesądza tym samym i w konsekwencji pozostawienie przez pełnomocnika sprawy alimentacyjnej własnemu biegowi, nieinformowanie skarżącego klienta o jej przebiegu i

dopuszczenie przez to do utraty terminu do wniesienia środka zaskarżenia od niekorzystnego wyroku w sprawie zarówno przez umocowanego radcę, jak i przez mocodawcę.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) uznał zatem wobec powyższego obwinionego radcę prawnego za winnego wykazanego w toku postępowania sądowego zarzucanego mu czynu wykonywania czynności zawodowych w sposób nierzetelny i niezgodny z zasadami etyki zawodowej, a przez to i tym samym za winnego czynu wypełniającego znamiona popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, za co Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył obwinionemu, jako współmierną, przewidzianą na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych, popieraną przez Rzecznika i wreszcie wnoszoną w ramach dobrowolnego poddania się karze przez obwinionego karę upomnienia.

Sąd co do zasady dał też wiarę tym fragmentom wyjaśnień obwinionego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Sam obwiniony we wnioskowanym przez niego dobrowolnym poddaniu się karze stwierdza, że niezależnie od ustaleń poczynionych przez Rzecznika Dyscyplinarnego w jego ocenie kara upomnienia pozwoli na osiągnięcie celów założonych w ramach postępowania dyscyplinarnego. Wprawdzie w ocenie Sądu postawa obwinionego w toku postępowania przed Rzecznikiem była ukierunkowana początkowo na uniknięcie odpowiedzialności, później jednak w świetle złożonego wniosku o wydanie orzeczenia skazującego uległa modyfikacji i pozwala przyjąć zrozumienie przez obwinionego popełnionych przez niego błędów.

Z uwagi na fakt, że w efekcie wyrok w niniejszej sprawie zapadł w trybie art. 387 k.p.k., Sąd oparł rozstrzygnięcie o ujawnione zgodnie z art. 387 § 5 k.p.k. wszystkie dowody wymienione we wniosku Rzecznika o ukaranie. Poza omówionymi wyżej wyjaśnieniami i zeznaniami obwinionego pozostałe dowody nie budziły wątpliwości Sądu, nie były też kwestionowane przez strony, stąd należało dać im wiarę, a także uznać za zbędne ich szczegółowe omawianie.

Tym samym też (...) uznaje, że cele postępowania dyscyplinarnego przed Sądem co do rozważenia pierwszego z zarzutów zostały osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości.

Co do zarzutu 2:

Sąd ustalił :

W dniu 14.09.2015 r. C. K. (1) udzielił radcy prawnemu M. K. (2) pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy o zapłatę z weksla przeciwko E. W.. Z treści protokołu przekazania akt z dnia 29.12.2017 r. wynika, że do dnia jego sporządzenia przez strony zlecenia, radca prawny nie zrealizował zlecenia skarżącego, poza sporządzeniem błędnego ostatecznego wezwania do zapłaty oraz projektu pozwu. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, tak jak i Rzecznik Dyscyplinarny nie podziela stanowiska obwinionego, jakoby przyczyną nie wykonania żadnych czynności w tej sprawie był fakt niewypełnienia przez skarżącego weksla. Obwiniony nie przedstawił żadnego dowodu, z którego wynikałyby takie ustalenia z Klientem, a które uzasadniałyby wstrzymanie się przed kierowaniem sprawy na drogę sądową. Tymczasem z zeznań skarżącego wynika, że nie był informowany o decyzjach podejmowanych w sprawie, w tym także konieczności wypełnienia weksla.

Powyższe okoliczności doprowadziły, że przez okres prawie dwóch lat radca prawny nie podjął czynności sprawy przeciwko E. W., o zapłatę z weksla.

Dowody:

k. 1 - 27 skarga z dn. 08.03.2018 r. z załącznikami

k. 43 - 45 przesłuchanie skarżącego z dnia 15.05.2018 r.

k. 130 - 132 zeznania radcy prawnego M. K. (2) z dnia 19.07.2018 r.

k. 135 - 138 pismo radcy prawnego M. K. (2) z dnia 09.08.2018 r.

Sąd zważył :

Tu z kolei stosunek obwinionego do klienta charakteryzuje niczym nieuzasadniona bierność obwinionego w sprawie wekslowej jako wyraz niedochowania należytej staranności i rzetelności wymaganej od radcy prawnego w art. 6 i 12 ust. 1 (...). Popęlnienie omyłki w treści wezwania do zapłaty weksła co do daty jego płatności również świadczy o niestaranności obwinionego sankcjonowanej powyższymi zasadami (...).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) uznał zatem wobec powyższego i w zakresie drugiego z zarzucanych obwinionemu radcy prawnemu w niniejszej sprawie czynów za winnego wykonywania przez obwinionego czynności zawodowych w sposób nierzetelny i niezgodny z zasadami etyki zawodowej, a przez to i tym samym za winnego czynu wypełniającego znamiona popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych co do postępowania sprzecznego z zasadami etyki nienaruszaniem swych obowiązków zawodowych w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, za co Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył obwinionemu, jako współmierną, przewidzianą na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych, karę upomnienia.

Sąd podzielił zatem także wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) o wymierzenie obwinionemu kary upomnienia. Zastępca Rzecznika trafnie bowiem zaznacza, że postępowanie obwinionego przeczy zasadom ustanowionym przepisami art. 6 i 12 (...) egzemplifikując naruszenie uregulowanych tam reguł rzetelności, sumienności oraz należytej staranności uwzględniającej profesjonalny charakter działania, któremu w niniejszej sprawie i w tym przypadku nie sprostał obwiniony

W konsekwencji (...) uznał, że wymierzenie kary upomnienia, współmiernie i wystarczająco sankcjonuje łamiące zasady etyki radcowskiej postępowanie obwinionego radcy prawnego M. K. (2) w zakresie drugiego z zarzucanych mu deliktów.

Kara ta jest jednocześnie, jak i w poprzednim przypadku, wyrazem ugodowego zakończenia sprawy w zakresie dobrowolnego poddania się przez obwinionego karze upomnienia uwzględnionego przez Sąd.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) uznając radcę prawnego M. K. (2) za winnego zarzucanych mu czynów jako przewinień dyscyplinarnych i wobec jednoczesnego ukarania za każde z obydwu przewinień dyscyplinarnych dokonanych tymi czynami tego samego rodzaju karą upomnienia, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone, na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 2115) wymierzył obwinionemu karę łączną upomnienia.

Obwiniony w związku z ukaraniem go ponosi zryczałtowane koszty niniejszego postępowania dyscyplinarnego na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2115), którymi został obciążony w kwocie 1.800 zł /słownie: tysiąc osiemset złotych/ na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...).

Od niniejszego orzeczenia służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem.